2
1967

MUGURI

REVISTA LICEULUI NR 1 BRAȘOV
1967

C O L E G I U L D E R E D A C T I E

Directorul liceului : Prof. Toma Simion

Prof. Marian Emil Dir.adj. Redactor şef

Prof. Cuza Const. : Redactor şef adjunct

Prof. Neguţ Elena : Secretară de redacţie

Prof. Mişarca Melania
Prof. Weiss H. : Redactori

Elevii: Dudău Oltea, Leancu Felicia, Drechsler Helga, Hîrlav Constantin, Mihăilescu Ileana, Mircea Radu, Olteanu Mihai, Müller A., Oţelea George.

Coperta: Hapcinski Hania

Grafica: Siegmund Peter şi
Flamanu Roland

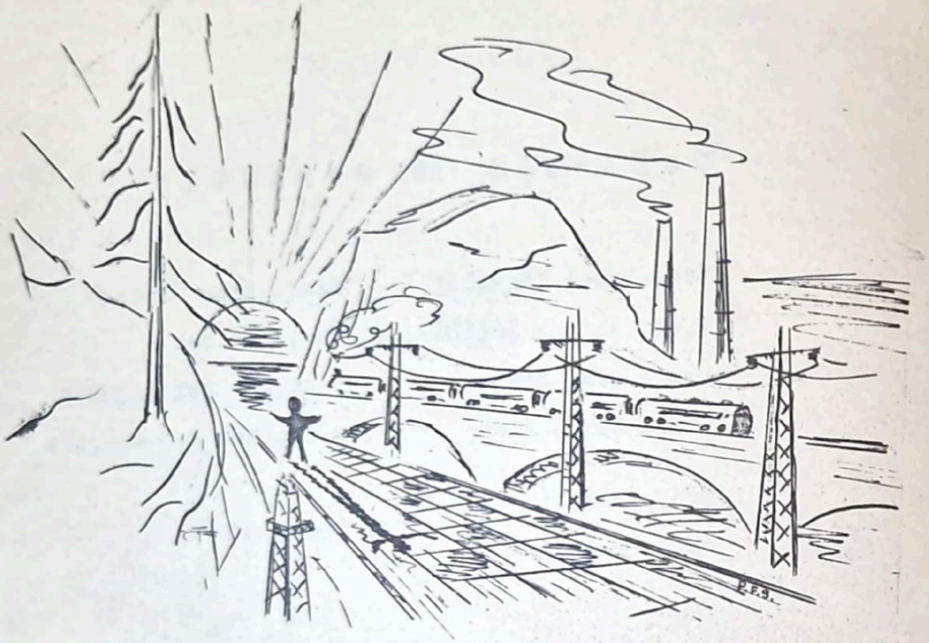

IN TARA MEA

La noi dimineţile sînt veşnice învieri
şi rîd printre frumuseţi.
Curcubeul, altiţă uriaşă, leagă zările.
Copacul vieţii creşte la fiece răspîntie,
Mierea soarelui coboară în toamnă,
Chemăm istoria în buciume.
La noi, codrii şoptesc sacadat
Epopei.

Dudău Oltea
Cl. a XI-a F.

LIANA CORCIU

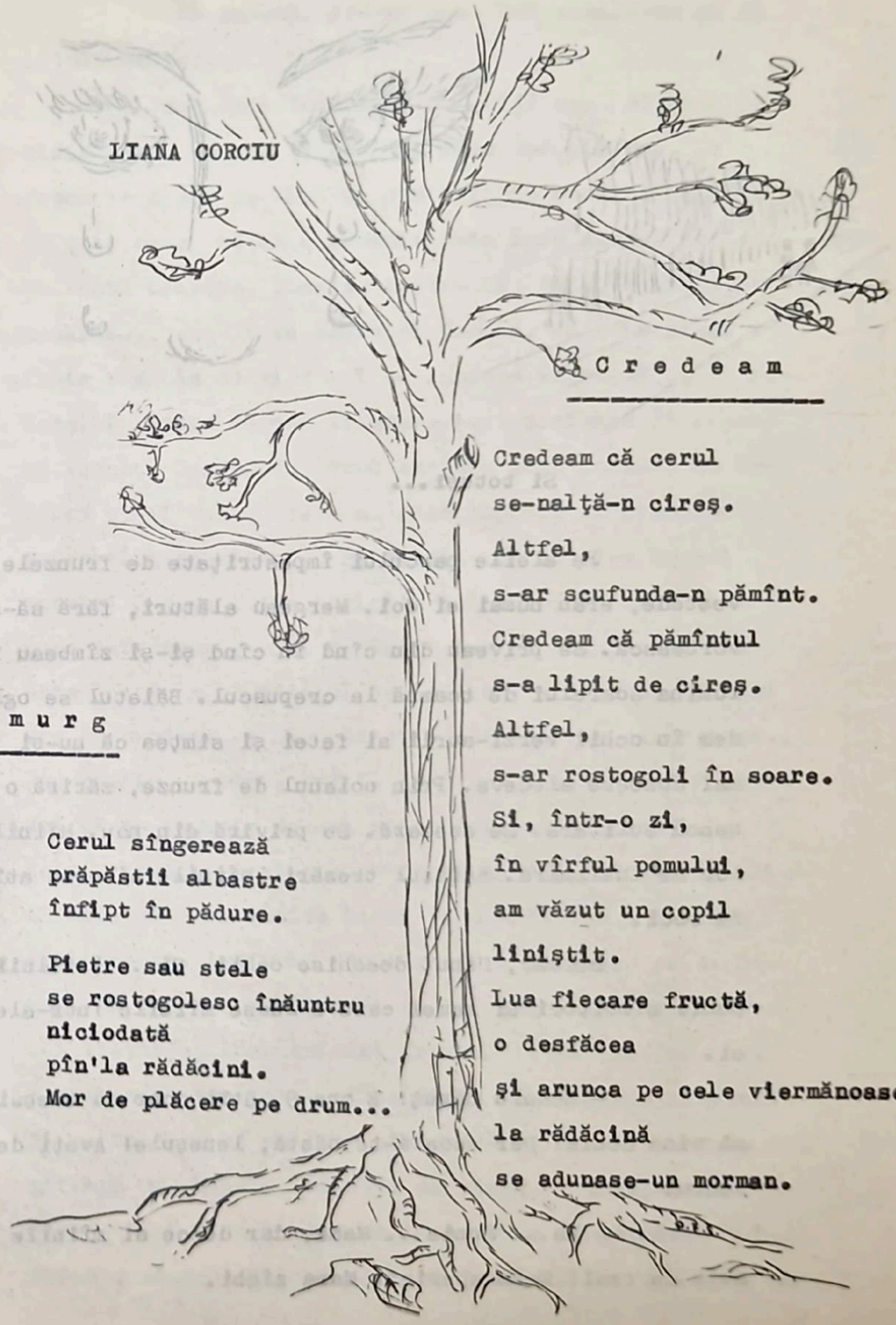

Amurg

Cerul sîngerează
prăpăstii albastre
înfipt în pădure.

Pietre sau stele
se rostogolesc înăuntru
niciodată
pîn'la rădăcini.
Mor de plăcere pe drum...

Credeam

Credeam că cerul
se-nalţă-n cireş.
Altfel,
s-ar scufunda-n pămînt.
Credeam că pămîntul
s-a lipit de cireş.
Altfel,
s-ar rostogoli în soare.
Si, într-o zi,
în vîrful pomului,
am văzut un copil
liniştit.
Lua fiecare fructă,
o desfăcea
şi arunca pe cele viermănoase;
la rădăcină
se adunase-un morman.

Si totuşi...

Pe aleile parcului împestriţate de frunzele veştede, erau numai ei doi. Mergeau alături, fără să-şi vorbească. Se priveau din cînd în cînd şi-şi zîmbeau în lumina soarelui de toamnă la crepuscul. Băiatul se oglindea în ochii verzi-aurii ai fetei şi simţea că nu-şi mai doreşte altceva. Prin noianul de frunze, zăriră o bancă solitară. Se aşezară. Se priviră din nou. Mîinile lor se întîlniră. Băiatul tresări. Mîinile ei erau atît de reci.

Buimac, Dănuţ deschise ochii. Si... întîlnii ochii zîmbitori ai mamei care-i luase mîinile într-ale ei.

- Scoală Dănuţ! E ora 9. Stii doar că trebuie să vină Sonia! Dar scoală-te odată, leneşule! Aveţi de lucru.

- Da... Sonia... Mama, dar de ce ai mîinile atît de reci? M-am speriat. Mama zîmbi.

- Am spălat, dragul meu. Hai scoală-te şi fă, puţină ordine.

Mama ieşi închizînd cu grijă uşa. Băiatul se ridică într-un cot şi apoi se dădu jos din pat. Se frecă la ochi. Ce vis! Si era atît de obosit! De unde să ştie mama că el a adormit abia spre ziuă!? Scrisese toată noaptea, poezia. Pentru Ea. Băiatul roşi. Nu, hotărît... azi îi va da fetei poezia. Să ştie şi ea ! Sonia trebuia să vină azi să lucreze împreună cu el referatul pentru cercul literar. Tov. profesor îi rugase să lucreze împreună. Dănuţ strînse prin cameră, se îmbrăcă şi-şi făcut toaleta. Acum trebuie să aranjeze materialul pe birou... Si poezia. Să nu uite tocmai poezia! O puse între paginile caietului în care începuse referatul... Nu, hotărît! I-o va da. Dacă-şi va bate joc de el ? Băiatul se înfioră, îşi aduse aminte cum se purtase ea cînd Sandu încercase s-o cucereasca... Sau Bogdan... Dănuţ pufni. Nici un băiat nu mai îndrăznea să se apropie de ea. Era prietenoasă cu toţi la fel... Ionică, (mai ales Ionică) la fel. Dănuţ îşi aminti ziua cînd ea venise la ei în clasă. Cum o lăudase dirigintele. Apoi cum ajunsese să-l întreacă pe el Dănuţ. Si cum s-a ambiţionat el. Si cum la sfîrşitul anului trecut au luat amîndoi premiul I. La început toţi o crezuseră tocilară. Li se părea că răspunde afectat. Si nu reuşise să se împrietenească cu nimeni. Fetele o priveau cu invidie, băieţii cu ciudă. O porecliseră Circe. Pînă-n ziua cînd ea le vorbise în adunarea U.T.C. Parcă o auzea: "Voi mă credeţi încuiată dar eu... eu am

nevoie de voi, de prietenia voastră".

Nu putea să uite disputa lor. Il culmea! materia preferată amîndorura era literatura. Cînd se aduceau tezele... Parcă auzea glasul profesorului de română "Lucrarea lui Dan e scrisă cu mult suflet. Alunecă spre lirism. A Soniei e scrisă mai sobru. Insă ambele lucrări..."

Da, Dănuţ era un visător. Scria versuri. Era veşnic cu capul în nori. Nu putea să uite cuvintele Soniei "Don Qijote"... sau "Cavaler rătăcitor". Auzi, el, Dănuţ "Don Qijote". E drept, îi plăcea romanul lui Cervantes şi romantismul în general. Dar de cîte ori ea îl ironiza, nu putea să răspundă decît prin propoziţii incoerente. Si roşea tot.

Of! De n-ar rîde! Poezia asta dădea glas sentimentelor lui cele mai... Dar soneria îl trezi din reverii. Mama deschise Soniei, toată numai zîmbet. Fata zîmbi şi ea, o salută politicos.

- Poftim dincolo, draga mea. Dănuţ te aşteaptă. A mai lucrat şi el ceva aseară.

- Bună dimineaţa, spuse băiatul cu glasul sugrumat de emoţie.

Mama ieşi. Dănuţ ajută fata să-şi scoată pardesiul.

- Ce-i cavalere, cu mutra asta sinistră? întrebă fata cu un zîmbet ghiduş.

- Nu,... nimic... ia loc te rog. Să-ţi arăt ce am scris. A, dar am uitat cartea. Mă scuzi un moment...

S-o aduc. Fata rîse de fîsticeala lui şi deschise caietul. Dintr-o dată luă o mină preocupată.

Cînd ajunse la bibliotecă băiatul îşi aminti de poezie. Vai, cum uitase de ea! Voise s-o dea fetei la urmă. Impleticindu-se intră în cameră. Si... cînd privi fata, rămase înmărmurit. Din ochii Soniei curgeau lacrimi mari. Si... printre lacrimi, buzele ei înflorîră într-un surîs.

Dana Duma
Cl. a X-a D.

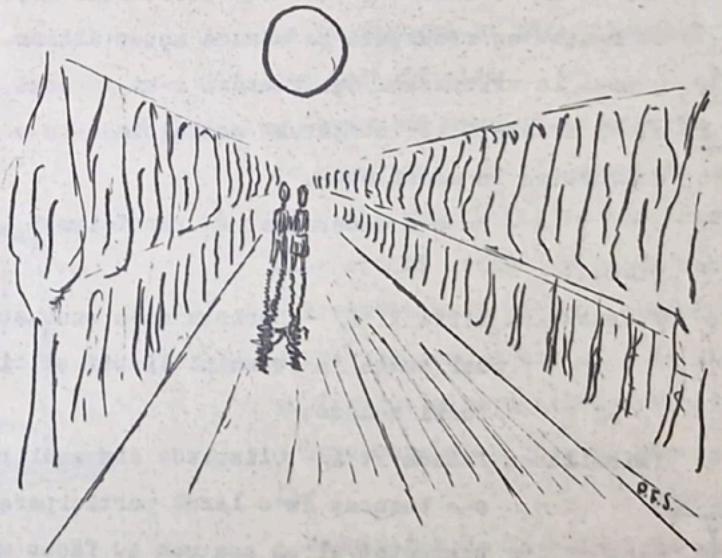

INTERVIUL NOSTRU

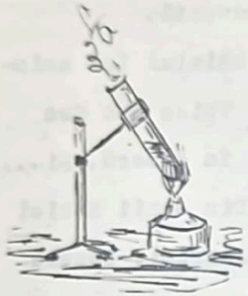

Noi şi.... olimpiadele

Olimpiadele, aceste adevărate competiţii ale ştiinţei şi culturii, angrenează în fiecare an sute de elevi dintre cei mai bine pregătiţi.

Liceul nr. 1 a participat şi în anul acesta, în primăvară, la olimpiadele de matematică, fizică, română şi chimie, unde reprezentanţii noştri nu au reuşit cu rezultate pe măsura aşteptărilor. Cu gîndul la viitoarele confruntări m-am adresat unor elevi fruntaşi la învăţătură solicitîndu-le o scurtă convorbire în acest sens.

- Ce v-a determinat să participaţi la olimpiadă ?

/Zîrnoveanu Livia XI D/ - Dorinţa de a cunoaşte cît mai multe în domeniul limbii şi literaturii române.

/Mihăilescu Ileana XI A/- Olimpiada din anul trecut s-a bucurat de o largă participare, m-am prezentat şi eu aşa cum au făcut mulţi alţii.

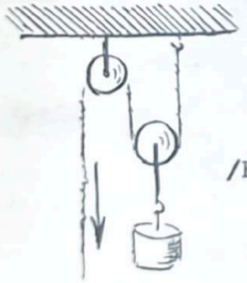

/Hîrlov Constantin XI D/- Nu o pasiune deosebită m-a făcut să particip la olimpiada de literatură. Mă gîndisem să-mi încerc puterile

şi aici, după ce mi le încercasem într-a IX-a la fizică.

- Care a fost modul de pregătire ?

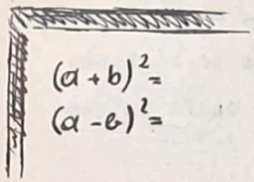

/Z.L./ Incă de la începutul anului am început să citesc diferite materiale în plus faţă de cele de care aveam nevoie la şcoală, îmbogăţindu-mi cunoştinţele despre diferiţi autori studiaţi.

/Berghiu Rodica XI E/ - Deoarece această ştiinţă m-a interesat în mod deosebit, am căutat să mă pregătesc cît mai bine ca să obţin rezultate bune. In pregătirea mea de o mare importanţă au fost explicaţiile date de tovarăşa profesoară şi bineînţeles pregătirea mea individuală.

/M.I./ - Nu pot să spun că am avut un mod special de pregătire, dar de pregătit m-am pregătit. Am citit monografii de scriitori sau diferite studii asupra operelor cerute.

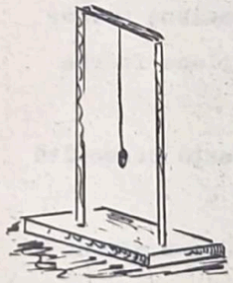

/H.C./ - Pregătindu-mă pentru cursuri, mă pregăteam şi pentru olimpiadă. Am citit aproape în întregime bibliografia din manual.

- Rezultatele au fost pe măsura aşteptărilor ?

/Z.L./ - Rezultatul de la olimpiadă nu a fost chiar pe măsura aşteptărilor, ceea ce a dovedit nevoia unei pregătiri mai intense.

/B.R./ - Am reuşit în faza orăşenească, dar nu pot spune că rezultatul a fost pe măsura aştep-

tărilor. Aş fi dorit să particip şi la faza regională ca să-mi dau seama cît mai bine de cunoştinţele pe care le posed în acest domeniu.

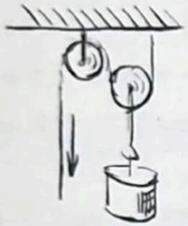

/M.I./ - Am avut un rezultat bun, am obţinut locul II pe oraş şi menţiune pe regiune.

/H.C./ - Mă aşteptam la mai mult decît am realizat.

- Aţi ales obiectul din pasiune personală ?

/Z.L./ - Am ales limba română, nu propriu zis dintr-o pasiune personală, ci dintr-o dorinţă de a cunoaşte cît mai multe, de a-mi forma o cultură generală vastă.

/B.R./ - Chimia a fost şi este o veche pasiune a mea de care sper să nu mă despart niciodată.

/M.I./ - Poate e prea mult spus pasiune personală, dar bineînţeles îmi place foarte mult acest obiect.

- Olimpiada a avut o influenţă deosebită asupra activităţii şcolare ?

/Z.L./ - Participarea la olimpiadă m-a ajutat să-mi dau seama de cerinţele mari în acest domeniu şi m-a îndemnat să mă pregătesc mai bine pentru întîlnirea viitoare.

/B.R./ - Intr-adevăr această olimpiadă m-a încurajat mult în activitatea mea şcolară şi m-a făcut să îndrăgesc şi mai mult

această ştiinţă.

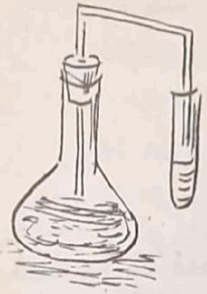

/H.C./ - Participarea la olimpiadă m-a familiarizat cu atmosfera marilor concursuri, iar pregătirea nu a afectat cu nimic activitatea mea şcolară.

- Ce planuri aveţi pentru olimpiada viitoare ?

/B.R./ - In anul acesta intenţionez să merg la olimpiada de fizică, dar aceasta nu înseamnă că am abandonat chimia. Continui să acord o atenţie deosebită chimiei.

/M.I./ - Mă voi prezenta desigur tot la limba română.

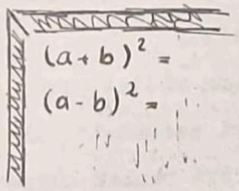

/H.C./ - Planurile mele sînt mari şi în plus mă prezint cu mai multă încredere în forţele mele.

In speranţa că anul acesta rezultatele vor fi la înălţimea prestigiului de care se bucură liceul nostru, aşteptăm cu toată încrederea viitoarele olimpiade care vor desemna pe cei mai buni din cei buni

Oţelea George
X B

ELEVI AI LICEULUI NOSTRU

A N D R E I O Ţ E T E A

In strălucita pleiadă de oameni de ştiinţă şi cultură care au ieşit de pe băncile bătrînului nostru liceu, se numără şi Andrei Oţetea, istoriograf de prestigiu internaţional ale cărui lucrări de înaltă ţinută ştiinţifică, reprezintă o deosebită valoare documentară şi educativă. Permanentul său interes pentru istoria neamului nostru, văzută în ansamblul istoriei universale îşi are rădăcini adînci, pornind încă din copilărie.

Născut în anul 1894, în comuna Sibiel, regiunea Braşov, din părinţi "oieri din moşi strămoşi", Andrei Oţetea cunoaşte viaţa grea, lupta dîrză pentru existenţă a ţăranului.

" De la aceşti mocani mi-a venit orizontul depărtat în spaţiu şi timp, adică simţul istoric cu viziunea unui trecut din adîncul vremurilor, legat fără întrerupere de punctul de plecare, satul natal", va mărturisi mai tîrziu istoricul.

Cei patru ani ai şcolii primare îi face în Sibiel cu învăţătorul Ioan Dobrotă. Acest tînăr învăţător ieşit de pe băncile Preparandiei din Sibiu, însufleţit de sentimente naţionale va exercita o influenţă pozitivă asupra formaţiei ideologice a viitorului istoric.

După terminarea şcolii primare prin intervenţia lui Ioan Dobrotă, Andrei Oţetea intră la Liceul de Stat din Sibiu. Aici cunoaşte trista realitate a discriminării rasiale. Andrei Oţetea ia atunci iniţiativa creării unei societăţi literare române şi împreună cu alţi 26 elevi din clasele superioare scoate revista "Izvorul", ce-şi propunea să cultive limba şi literatura română. Aflîndu-se de existenţa societăţii, se organizează o anchetă şi Consiliul profesoral îl declară pe elevul Andrei Oţetea instigatorul unui complot. Ultimii doi ani de şcoală îi face la liceul Andrei Şaguna din Braşov. In cursul acestor doi ani are posibilitatea unui contact mai strîns cu fiinţa naţională, datorită profesorilor români excepţional pregătiţi: "Liceul Andrei Şaguna mi-a adus confirmarea celor mai îndrăzneţe visuri cu privire la calitatea limbii române şi la capacitatea ei de a exprima ideile cele mai subtile şi sentimentele mai profunde.

După terminarea liceului, în anul 1919, pleacă la studii la Paris. Aici, între anii 1919 şi 1922, Andrei Oţetea îşi ia diploma de licenţă în limbile şi literaturile franceză şi italiană precum şi diploma şcolii de ştiinţe politice.

Cu lucrarea "Viaţa publică şi gîndirea politică a lui Francesco Guicciardini", despre marele istoric şi diplomat florentin, Andrei Oţetea îşi dă teza de doctorat în litere, la Sorbona.

In anul 1927, se întoarce în ţară, fiind numit conferenţiar universitar şi apoi profesor titular al catedrei de istorie universală, modernă şi contemporană a

Universităţii din Iaşi. Acum Andrei Oţetea se consacră elaborării unor lucrări istorice asupra relaţiilor agrare şi comerţului în epoca feudală, a problemei orientale în secolul al XVIII, asupra mişcării revoluţionare din 1921, Unirii Principatelor, etc.

Dintre numeroasele sale lucrări ştiinţifice pot fi citate:

"Contribuţii la problema orientală";

"Renaştere şi reformă";

"Renaşterea"

Ca o recunoaştere a valorii operei sale ştiinţifice şi a personalităţii sale creatoare Andrei Oţetea deţine funcţia de director al Institutului de istorie din Bucureşti, fiind membru al Academiei R.S.R. şi distins cu titlul de om de ştiinţă emerit.

Pentru ţara noastră acest intelectual înseamnă o mîndrie. Pentru noi, elevii Liceului nr. 1 din Braşov, înseamnă nu numai mîndrie ci şi un exemplu viu stimulator.

Mihai Olteanu
Cls. a XI A.

PAGINA TRADUCATORILOR

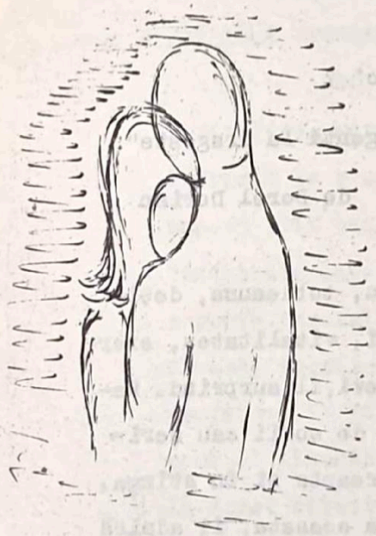

Ne vom întîlni

Dominico Bergamo

Ne vom întîlni -
la Sant'Eustorgio
într-o seară de toamnă
Nu vom avea nevoie
să ne vorbim.
Ne vor ajunge mîinile,
ne vor ajunge ochii
şi totul
va începe din nou

Cerul, copacii
şi moartea,
nu ne mai sperie.

Carmen Răduleţ
cl. a XI-a F

Steagul zorilor

Hans Schuller

Steagul zorilor se desfăşoară lin
în adierea vîntului.
Cerul e incendiat de flăcări imense.
Ziua se apropie plutind pe valuri
ca o corabie de lumini.
In portul inimii mele,
Mugurii înfloresc în culori aurii

Hannelore Becker
clasa a IX D.

CRONICA LITERARA

Nu sîntem corigenţi şi noi ?

Insemnări pe marginea piesei "Corigenţă la dragoste"

de Dorel Dorian

Cine intră într-un liceu, totdeauna, deşi poate le cunoaşte foarte bine, totuşi, vitalitatea, efervescenţa coridoarelor inundate de elevi, îl surprind. Radioşi de veselie, exuberanţi şi gata de şotii sau serioşi şi preocupaţi, elevii mişună în dreapta şi în stînga.

Se simte tentat de viaţa aceasta, îi admiră farmecul şi pitorescul şi o califică, cu seninătate, drept "şcolărească".

Insă nimeni nu trebuie să uite că de la 16-17 ani, liceanul nu mai este un simplu "şcolar", că dincolo de veselia şi vitalitatea specifice tinereţii se ascund întrebări, se produc restructurări, fiecare îşi caută felul său de a fi ; asimilează şi selectează cunoştinţe noi despre viaţă.

Aici a găsit Dorel Dorian, punctul de plecare pentru piesa sa "Corigenţă la dragoste", interesantă mai ales prin faptul că pune eroii în situaţii mai puţin

obişnuite şi prin efortul autorului de a exprima gîndurile, şi nu de a surprinde "limbajul" elevilor.

Dar cine sînt "corigenţii"? Să-i luăm pe rînd şi să vedem dacă sînt cu adevărat corigenţi şi în ce măsură ne recunoaştem în aceste personaje. Sau nu ! Mai bine să stabiliţi d-voastră dacă sînt corigenţi, eu numai vi-i prezint.

Stefan: Inteligent, cu reacţii întotdeauna controlate, minte fără reproş şi trece cu cea mai mare uşurinţă la o adevărată sinceritate, se vrea matur şi trecut prin viaţă, simpatic şi cuceritor, inconsecvent; însă toate acestea îi accentuează adolescenţa. Uneori e puţin obraznic, afişează un aer de nevinovat, persiflează, ironizează, mai ales pe Geo Ranet. Este un mic profitor. Se "îndrăgosteşte" de Cristina, elevă foarte bună la literatură, cu gîndul la teza pe care o va da la acest obiect şi ştiind că el nu "se pricepe", însă judecă destul de profund cînd situaţia o cere, îl înţelege şi îi dezvăluie lui Ranet adevăratul caracter.

Sînt sigur că şi dumneavoastră întîlniţi la tot pasul pe Stefan, exuberant, glumeţ, gata să copieze la extemporal sau la teză, lăudîndu-se cu cuceririle sale.

Geo Ranet, elev serios, "cu candori şi desuetudini", complicat, oarecum depăşit de ceea ce se întîmplă în jurul său. Inchis în sine, reţinut şi răbdător, rece şi distant cîteodată, ţine acasă un jurnal intim, şi cuminţenia lui merge pînă acolo încît nu îndrăzneşte să scrie în cuvinte, direct că iubeşte, deşi

e clar că e îndrăgostit, înlocuind cuvîntul prin puncte, adică fără pic de curaj cînd rămîne singur cu sine. Își dă seama că există "un al doilea Ranet" și devine agresiv - moralizator și didactic, "care nu trece nimic cu vederea"..., invocînd morala pentru a-și ascunde invidia și a scăpa de rivali. Anticipația lui lirică "Viitorul al II-lea", e la început ținta ironiilor lui Ștefan, dar va produce apoi în Fana o transformare esențială. Deși mai rar, îl întîlnim și pe el printre noi.

Eliza Ifrim, studioasă și cuminte, timidă și fără experiență, admiră în tăcere pe sora sa, Fana, speriată însă "să nu ajungă la fel". E tipul de elev preferat de părinți, de diriginți și profesori, care nu pune probleme, dramele vîrstei le trăiește închisă în sine. Înțelege că Fana prin comportarea ei o pune în umbră și de aceea protestează violent, se apără acuzînd.

Cristina Iovan, fiica scriitorului Horațiu Iovan, atît de citit de Ștefan, sigură de sine, frumoasă și agreabilă. Trece prin restructurările vîrstei fără să-și dea seama, "maturizîndu-se fără concluzii, dar nu și fără regrete".

Fana Ifrim, inclusă tipului de adolescentă mondenă /care își "trăiește" viața/, este lucidă și incisivă, se opune îngrădirilor, uneori cu vehemență. Îl consideră pe Ștefan un puști. A avut deja două-trei experiențe, dar nu știe exact dacă a iubit: "A fost un inginer, a fost o zi, o seară...", "Nu-mi amintesc de nici unul". Îl înțelege pe Ranet și își propune să-i

schimbe caracterul, prețuindu-l atunci cînd era cinstit și agresiv (moralizator). Am lăsat-o intenționat ultima pentru că definește într-una din ultimele replici, frămîntările vîrstei: "Vreau să joc rolul meu ! Să fiu Fana Ifrim, un om care e așteptat, care mîine o să intre în viață și pentru asta nu-i suficient să ai cîteva note de trecere... Eu, Fana Ifrim unde trec ? Și de ce încerc sentimentul că am îmbătrînit peste noapte ?"

Putem să-i recunoaștem printre noi pe Ștefan, pe Eliza, pe Cristina, pe Fana, pe Ranet..., îi întîlnim, îi auzim vorbind... Neconformismul vîrstei, îi face ciudați, dar după cum am spus și mai sus, ne recunoaștem în ei... Și acesta e lucrul cel mai important, înseamnă că autorul și-a atins țelul realizînd piesa pe care o intenționa inspirată din viața cu adolescenți, care în multe privințe, nu mai sînt elevi.

Sînt cu adevărat, Fana, Cristina, Ștefan, Eliza, Ranet, "corigenți la dragoste?" Nu sîntem și noi ? Vă las pe dumneavoastră să vă convingeți citind piesa pe care v-o recomand cu toată căldura.

Hîrlav Constantin
clasa a XI D.

CRONICA DRAMATICA

TEATRUL MIC SI TEATRUL C. NOTTARA

la Braşov

Teatrul din oraşul nostru nu şi-a deschis încă stagiunea. Păcat! Am avut în schimb un început de toamnă foarte bogat în spectacole dramatice. Ne-au reţinut atenţia mai ales cele din capitală.

Teatrul Mic, care se bucură în ultima vreme de un prestigiu din ce în ce mai mare, teatru cu un colectiv bine închegat, format în cea mai mare parte din actori tineri, de reală valoare, ne-a prezentat piesele "Doi pe un balansoar" şi "Amooor".

Incepînd cu premiera şi continuînd cu nenumăratele turnee prin ţară, piesa lui William Gibson, "Doi pe un balansoar" s-a bucurat de acelaşi succes. Este drama unui om lipsit de personalitate, sau mai exact, numai aparent lipsit de personalitate. Ajutat şi călăuzit în toate momentele importante ale vieţii de soţia şi de socrul său, el nu-şi poate dezvolta nici o iniţiativă proprie. I se creează un complex de inferioritate, un sentiment de nepu-

tinţă care nu-i dau linişte să-şi continue viaţa în acelaşi mod. La toate acestea se adaugă infidelitatea soţiei, fapt care-l determină să plece, să plece oriunde numai să se simtă eliberat. Pleacă şi ajunge la New York, unde se trezeşte foarte singur. Dar aici găseşte un suflet cald şi bun, în persoana unei dansatoare, o fată simplă care îl înţelege şi îl ajută cu multă afecţiune. Un examen la care reuşeşte îi dă încrederea în forţele sale, îi dă puterea să se reîntoarcă la soţia sa pe care n-a încetat s-o iubească şi să înceapă o altă viaţă, cu forţe proprii, departe de protecţia socrului.

Jocul actorilor a fost o încîntare. Victor Rebengiuc şi Leopoldina Bălănuţă au format un cuplu excelent. Primul ne-a făcut dovada talentului său printr-un joc interiorizat, egal şi bine dozat. Leopoldina Bălănuţă a fost pur şi simplu uimitoare. Cînd tandră, cînd distantă, cînd senzuală cînd frivolă, ea s-a păstrat în limitele celei mai desăvîrşite arte. Fiecare gest pe care îl făcea era la locul lui, bine calculat, descoperind parcă un univers întreg. Construită numai pe două roluri, piesa a însemnat o suprasolicitare a actorilor. O dezvăluire a talentelor acestora.

Mai puţin interesantă mi s-a părut a doua piesă prezentată de Teatrul Mic "Amooor". De reţinut intenţiile evident critice ale comediei privind concepţia despre viaţă a unuia dintre eroi sau mulţumirea celuilalt pentru felul cum se realizase în

viaţă. Hazul burlesc, verva zgomotoasă în care s-a desfăşurat spectacolul, te fac să sesizezi mai greu nuanţa de tristeţe ce se întrevede în unele locuri, precum şi ideea adusă la final - ideea singurătăţii omului. Din distribuţie au făcut parte actori bine cunoscuţi publicului. Rolul feminin a fost deţinut de Tatiana Jekel care ne-a dezvăluit şi alte laturi ale talentului său, deoarece pînă acum am văzut-o mai puţin în roluri de comedie. Celelalte două personaje au fost interpretate de Octavian Cottescu, care ne-a amintit uneori de Costel, partenerul Tanţei de la televiziune, şi de simpaticul Florin Vasiliu.

Teatrul C. Nottara ne-a prezentat "Henric IV" de Luigi Pirandello. Nu este o piesă istorică, cum am fi poate tentaţi să credem după titlu. Eroul, un tînăr student, suferă un accident de călărie, în urma căruia îşi va pierde minţile. Incepînd cu această clipă el întrerupe orice legătură cu lumea înconjurătoare, creindu-şi o lume proprie, a sa, în care el este Henric al IV-lea, împăratul din istoria Germaniei. El îşi trăieşte viaţa retras într-un castel, înconjurat de tineri îmbrăcaţi în costume de epocă, iar oricine dorea să-i facă o vizită, trebuia să ia înfăţişarea unui personaj istoric din perioada respectivă. După 20 de ani, perioadă în care se desfăşoară acţiunea piesei, are loc confruntarea cu realitatea, prin vizita pe care i-o face fosta lui iubită. Aceasta vine însoţită de fii-

ca ei, de actualul amant şi de un medic. Totul se petrece normal, vizitatorii privindu-l pe Henric cu îngăduinţă, cu compătimire, dar şi cu teamă. In sfîrşit, momentul culminant al piesei este acela în care aflăm că Henric îşi regăsise de multă vreme minţile, iar toată purtarea lui nu era decît prefăcătorie. Atitudinea lui Henric nu se poate explica decît prin faptul că la început el s-a complăcut să-şi joace în continuare rolul pentru a-i observa pe cei din jurul său, pentru a putea rîde de ei spunînd fără înconjur tot ce gîndea. Mai tîrziu, situaţia sa i-a servit drept un refugiu, el nemaivrînd să se întoarcă la viaţa care îl dezamăgise şi îl dezgustase.

Aceasta este de fapt mesajul piesei, piesă ce aparţine aşa-zisului "teatru de idei". Insă drama lui Henric nu apare destul de pregnant, durerea lui e destul de superficială, nu ajunge pînă la sufletul spectatorului. Acest lucru se datoreşte poate învelişului istoric al piesei. Chiar şi George Constantin, care a creat un Henric admirabil, are momente cînd nu joacă cu destulă convingere. Celelalte personaje sînt palide, prea puţin conturate, ele servind la reliefarea ideii principale a piesei.

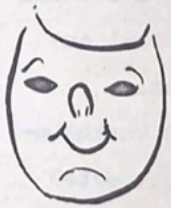

Mihăilescu Ileana

CRONICA PLASTICA

DOUA EXPOZITII: Bianca Podea
M. Petrescu

Bianca Podea este realizatoarea unui interesant gen de pictură - inedit. Reușește pe aceeași planșetă, pe un fond onctuos, cu o tușă slab vizibilă să plaseze cu succes un desen simplu, rupestru chiar. (Dacă ar fi să privim în perspectivă, am face mult pretențioasa comparație cu Douanier Rousseaic). Cînd spunem aceasta ne gîndim la "Noaptea 67". Un fond albastru cu verde, dar bine echilibrat, care cuprinde planșa din margine în margine cu o lună pictată prin perdeaua opacă și în sfîrșit siluetele a doi cai cu linii tremurînde și fără personalitate. Deși cadrul este aglomerat, totuși nu există balast.

La fel, ciclul "Balansoarul". Sînt variațiuni pe aceeași temă. Se pare că cel mai reușit este al doilea atît cromatic cît și prin prezentarea grafică. Trăsătura esențială este sugestia. Dar nu numai aici, ci și în portrete mai ales. Sînt stilizate,dar cu suficiente amănunte semnificative la modul psihologic. Este vorba de "Trei moațe". Un tablou fotografic, emiedor (roșu) și estompat. Singuri ochii sînt

sugestivi: rotunzi, mari și negri. Sau "Grup coral" (de fetele de la Căpîlna) prin aranjament reliefează umerii drepți și tari, profilul cioplit, restul estompat.

Un loc suficient de important în opera pictoriței îl ocupă peisajul. Spre deosebire de colegul d-sale, Mihai Petrescu, Bianca Podea are tablouri fără culoare locală. Se pare că majoritatea lor sînt ficțiuni.

Aici onctuozitatea de care vorbeam dispare. Culorile sînt calde, transparente. Ex. "Peisaj verde", "Dezghet" (verde dominant cu raze portocalii care se scurg printre tulpini negre și albastre). "Răsărit", "Poduri", (apare aici motivul spinărilor încovoiate ale cailor din "Noaptea" sau "Lîngă foc" (ca o caracteristică generală a acestor tablouri este lirismul. In cazul în care se privesc în ansamblu, interesantă este o remarcă: pe un singur tablou nu apare la fel planul terestru cu cel astral. Cînd cerul e privit în amploare, pămîntul este strîmt și invers. Apoi nu există nici măcar un tablou în care omul să fie plasat în mijlocul naturii, spre deosebire de Mihai Petrescu, care pictează cluburi, grădini publice. El se plasează în mijlocul tabloului pe care vrea să-l transpună pe pînză. Prin contrast B. Podea își privește peisajul din afara cadrului său, de sus.

Dar pentru obiectivitate trebuie arătat că opera lui M. Petrescu se oprește totuși la un stadiu de debutant. Aspectele sînt puțin aprofundate,

par niște schițe de divertisment în care se respectă școlărește regulile perspectivei. Uneori însă (rar) puterea de sugestie prin aprofundare e te mai mare, ex. "Năvoadele". Este un tablou de detaliu, dar bine intuit.

Ca un cordar, se poate afirma că B. Podea este o pictoriță lirică cu răspundere pentru opera sa, iar M. Petrescu un modest reprezentant al peisagisticii citadine.

Ambele producții se opresc însă la cîțiva pași în urma plasticii actuale, moderne.

Leancu Felicia

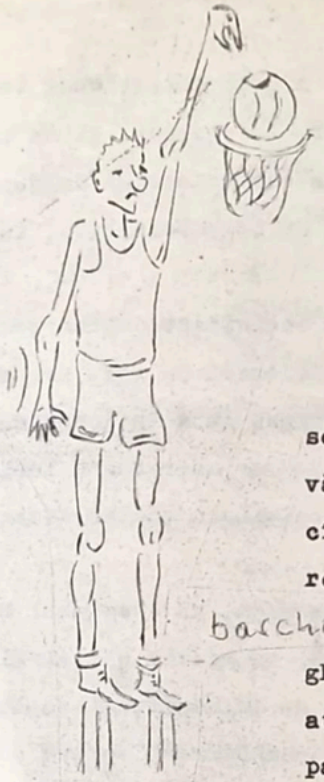

baschet

SPORT ȘCOLAR

Deși de la începutul anului școlar s-a scurs un timp relativ scurt, activitatea sportivă a liceului a fost destul de bogată. Intîi, cîteva cuvinte despre sportivii noștri care au reprezentat țara în diferite loturi.

Unul din acești elevi este Suba Gheorghe. El a fost selecționat în reprezentativa de atleți juniori a țării noastre, care a participat la concursul triunghiular dintre echipele Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Polone și Republicii Socialiste România. De asemenea, Suba a luat parte la meciul atletic dintre echipele Brașovului și T.S.K.A. Cervenco, disputat la Poiana Brașov între 7 și 8 octombrie și pierdut de sportivii români cu scorul de 15o:181.

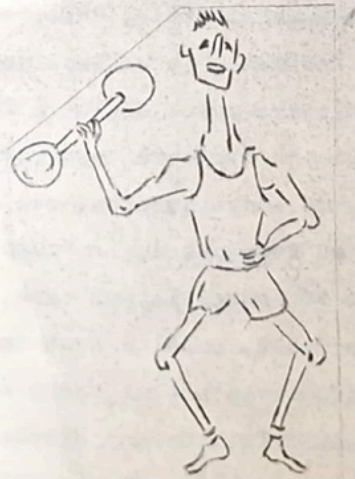

Atletism

Printre cei mai valoroși sportivi ai Liceului nr. 1 este gimnastul Popovici Florin. El a avut o bogată activitate în timpul vacanței. In zilele de 3-5 iulie, a participat la finalele școlilor sportive, la categoria seniori I, cucerînd locul III. Ca urmare a frumoasei

comportări, Popovici a fost selecţionat în lotul republican de tineret. In prezent, el se pregăteşte pentru finalele campionatului de juniori, care vor avea loc la 22 noiembrie a.c., la Timişoara.

gimnastică

O frumoasă activitate deţine echipa de baschet băieţi, antrenată de tov. profesor Rinea. Ea nu a participat încă în acest an la întreceri oficiale, dar se antrenează intens pentru campionatul republican şcolar, faza pe oraş.

Fotbal. La 24 septembrie, pe stadionul Dinamo s-a pus în joc o cupă, cu ocazia "Zilei elevului" din R.S.R. După ce pe stadionul şcolii sportive a avut loc deschiderea festivă a concursurilor sportive, echipa noastră s-a îndreptat spre terenul de joc.

fotbal

S-au disputat patru partide, "unsprezecele" Liceului nr. 1 întîlnind în ultimul meci echipa şcolii profesionale-auto. Meciul a început într-un ritm rapid, cu o uşoară superioritate a echipei noastre. Cu toate acestea, cei care au deschis scorul au fost cei de la "Auto", în minutul 5, printr-un şut puternic sub bară, de la aproximativ 25 de metri. Golul a avut darul să ambiţioneze pe jucătorii noştri, care au egalat în minutul 11 prin Cristoloveanu Nicolae. Repriza a doua, deşi nu s-a mai înscris, a arătat celor prezenţi un fotbal frumos. Scorul de 1:1 a clasat echipele Liceului nr. 1 şi Scolii profesionale-auto pe locurile 4-5. Echipa noastră a aliniat următoarea formaţie: Bock, Nica, Burinaru, Dongoroz, Bădărău, Cojocaru, Serban, Florescu, Suimer, Cristoloveanu Nicolae /min. 28 Titei/, Brînzea, Turc.

Handbal Duminică 8 octombrie, a avut loc pe terenul "Tractorul", un turneu handbalistic, la care a participat şi echipa Liceului nr. 1. Ea şi-a decepţionat suporterii prezenţi în tribuna arhiplină, pierzînd amîndouă meciurile susţinute: 6-7 cu echipa şcolii profesionale Steagul Roşu şi 6-9 cu şcoala profesională Hidromecanica.

Au jucat: Stoian, Nica, Teriteanu, Swimer, Trocan, Catinescu şi Petruţiu.

DARBARUL

Floarea de colț

Florian Pelaru
I E

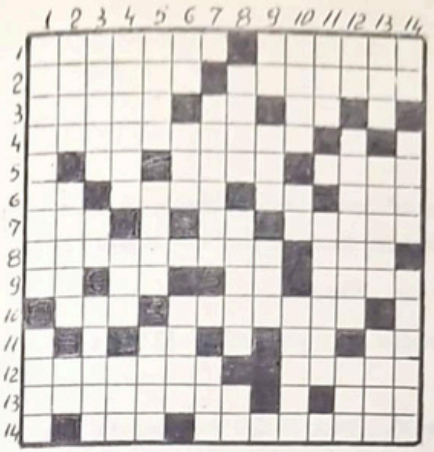

ANTICHITATE

Orizontal:

1/.Singura mîngîiere pe care a lăsat-o omenirii era SPERANTA - Zeița lunii la vechii babilonieni.

2/.Greșeală - Vestită curtezană din Grecia antică.

3/. Nume de fată - Pudră - Pronume

4/. Grădinile ei sînt cunoscute în toată lumea.

5/. De pildă - Haina coțofanei (pl) - Este scrisă (fig).

6/. A exista - Nume masculin - Face legătura - Continuă (fig)

7/. Un oficiu important - Sara - Vestită curtezană amanta lui Alexandru Macedon, din dorința căreia Alexandru cel Mare arde mormintele regale din Babylon.

8/. Vestita regină egipteană al cărui portret neterminat se află la British Muzeum - E.I.R.

9/. Aluminiu - Era adorat în Egipt - Unitate de măsură - Assyr răsturnat (fig)

1o/. Intră sub piele. - Este scăpată de Heracle din ghiarele prădătoare și nesățioase ale crudului iad.

11/. Enbiu - Dînșii - Eros - E. Rădulescu.

12/. A reușit printre alții să-l seducă pe Ulise - Soacra Ruther pe care tînăra femeie nu o părăsește nici după moartea soțului ei.

13/. Regina amazoanelor, care ucidea orice bărbat care-i încălca teritoriul - Holdă.

14/. Picături în cartea lui Cronos - Zeița frumuseții, a naturii, a luminii la assyro-babilonieni.

Vertical

1/. Impărăteasa peste ţara cea adîncă şi întunecată din fundul pămîntului - Intruchipa dragostea neîndeplinită.

2/. Suprafaţă - a cîrlionţa (fig) Posezi.

3/. Vestită dansatoare din Ierusalim (personaj biblic - Trufandale - Vină (fig)

4/. Vestită filistee care a reuşit mai mult cu dragostea decît looo de bărbaţi prin război - Perioade de timp - nume masculin.

5/. Il porţi în mapă - Din loc în loc - EPLI.

6/. Notă muzicală - Prefin - Mistuiţi.

7/. Titani - OTA

8/. Arbust - A lua cu asalt - eseu.

9/. Tudor Stănescu - Ca firele de păr (masc.sing.) - Cureluşe de meşină.

lo/. Matură. - Plită - Prin moartea sa aduce noroc iubitului ei.

11/. Nume de băiat - Zeiţa care poartă grija vetrei (apei)

12/. Sînt - Veselele preotese ale lui Dionisos (sing) - ELT.

13/. Apuc - Intunecatele doamne ale morţii - Prin frumuseţea-i a reuşit să devină dintr-o servitoare o doamnă.

14/. Interjecţie - Vestită curtezană greacă admirată de Dyogenes pentru calităţile sale fizice şi intelectuale. Una dintre cele mai frumoase femei ale antichităţii, modelul lui Praxiteles în crearea statuiei Aphrodita